

สารของ สมเด็จพระสันตะปาปา ยอห์น ปอล ที่ 2
สำหรับ วันผู้ป่วยสากล ครั้งที่ 13

พระคริสตเจ้า ความหวังของอาฟริกา

1. หลังจากผ่านล่วงเลยมา 10 ปี ในปี 2005 นี้ อาฟริกาจะเป็นเจ้าภาพจัดงานวันผู้ป่วยสากลอีกครั้งหนึ่ง ซึ่งครั้งนี้จะมีขึ้นที่วิหารพระนางมารีอา ราซินีแห่งอัครสาวก ที่เมือง Yaoundé ประเทศคาเมอรูน การเลือกสถานที่นี้ เป็นโอกาสให้แสดงออกถึงความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันที่เป็นรูปธรรมกับประชากรของทวีปนี้ ซึ่งกำลังประสบกับปัญหาความขาดแคลนด้านสุขภาพอนามัยอย่างหนัก อีกทั้งจะเป็นการส่งเสริมการปฏิบัติภารกิจที่คริสตชนในอาฟริกาได้รับมอบจากงานวันผู้ป่วยสากลครั้งที่ 3 เมื่อ 10 ปีที่แล้ว กล่าวคือ การบำเพ็ญตนเป็น “ชาวสะมาเรียผู้ใจดี” ต่อพี่น้องทั้งชายและหญิงที่ตกอยู่ในความยากลำบากนั้น ให้เกิดความคืบหน้าต่อไป

ในคำตักเตือนหลังการประชุมซีโนด *Ecclesia in Africa* (พระศาสนจักรในอาฟริกา) อาศัยข้อสังเกตที่บรรดาพระสังฆราชผู้เข้าร่วมประชุมได้ตั้งไว้ ข้าพเจ้าเขียนไว้ว่า “อาฟริกาในปัจจุบันเปรียบได้กับบุรุษที่เดินทางจากเยรูซาเล็มลงไปยังเมืองเยริโค เขาต้องตกในเงื้อมมือของกลุ่มโจร ซึ่งพวกนี้ได้ปลดเปลื้องทุกอย่างไปจากเขา พวกมันยังได้ทำร้ายเขาแล้วหนีไป ปล่อยเขาให้อยู่ในสภาพบาดเจ็บแทบสิ้นใจ (เทียบ ลก. 10, 30-37)” ข้าพเจ้ายังได้เสริมอีกว่า “อาฟริกาเป็นทวีปที่ประชากรจำนวนนับไม่ถ้วน ทั้งชายและหญิง เด็กและเยาวชน ไม่ในลักษณะใดก็ลักษณะหนึ่ง กำลังนอนอยู่ริมถนนในสภาพป่วยไข้ บาดเจ็บ หมดเรื้อรังและถูกทอดทิ้ง พวกเขาต้องการชาวสะมาเรียผู้ใจดีที่จะยื่นมือให้ความช่วยเหลือพวกเขาเป็นอย่างยิ่ง” (ข้อ 41 : AAS 88 [1996], 27)

2. ยิ่งกว่านั้น วันผู้ป่วยสากลยังมีวัตถุประสงค์ที่จะกระตุ้นให้มีการใคร่ครวญพิจารณาเกี่ยวกับความเข้าใจในคำว่าสุขภาพ ซึ่งในความหมายโดยครบถ้วนแล้ว ย่อมกินความรวมถึงสภาพความประสานกลมเกลียวของตัวบุคคลผู้นั้น กับตนเองและกับโลกที่ล้อมรอบตัวเขาไว้อีกด้วย ณ ที่นี้ ทศนะดังกล่าวปรากฏอยู่อย่างชัดเจน ทั้งในประเพณีและในวัฒนธรรมของอาฟริกา ดังจะเห็นได้จากการแสดงออกอันเป็นศิลปะทั้งในแง่ของความเป็นอยู่และความเชื่อถือ ซึ่งเต็มเปี่ยมไปด้วยความร่าเริง จังหวะและสังคีต

แต่น่าเสียดาย ที่ความประสานกลมเกลียวอันนี้ กำลังถูกคุกคามอย่างหนักหน่วง โรคภัยหลายชนิดกำลังครอบคลุมนทวีปนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง โรคเอดส์ “ที่กำลังหว่านความเจ็บปวดและความตายลงในเขตต่างๆ ของอาฟริกา” (เอกสารเดิม ข้อ 116:1.c.,69) การสู้รบและสงครามที่กำลังคุกคามพื้นที่จำนวนไม่น้อยของอาฟริกาอยู่ที่นี่ เป็นอุปสรรคอันยุ่งยากเป็นอย่างยิ่ง ต่อการดำเนินงานเพื่อการป้องกันและรักษาโรคภัยเหล่านี้ ในค่ายผู้อพยพและค่ายผู้ลี้ภัย ผู้คนจำนวนมากต้องนอนจมอยู่ในความอึดอัดขัดสน ไม่มีแม้กระทั่งอาหารที่จำเป็นเพื่อการยังชีพ

ข้าพเจ้าขอเตือนบรรดาผู้ที่มีโอกาสและความสามารถ ขอให้พยายามทุ่มเทจนถึงที่สุด เพื่อให้โศกนาฏกรรมเหล่านี้หมดสิ้นไป (เทียบเอกสารเดิม ข้อ 117:1.c., 69-70) ที่สุดข้าพเจ้าขอบอกแก่ผู้ที่มีหน้าที่รับผิดชอบในการคำอาวุธ ตามที่ข้าพเจ้าได้เขียนไว้ในเอกสารฉบับนี้ว่า “บรรดาผู้ที่บำรุงเลี้ยงสงครามในอาฟริกาด้วยการ

หมุนเวียนอาวูรนั้น ถือว่าเป็นผู้มีส่วนผิดในการก่ออาชญากรรมอันน่ารังเกียจต่อมนุษยชาติ” (เอกสารเดิม ข้อ 118: 1.c.,70)

3. ในส่วนของสถานการณ์อันน่าสลดของเอดส์ ข้าพเจ้าเคยตกย่ำหลายครั้งแล้วว่า เอดส์ ในแง่หนึ่งก็คือ “ความป่วยไข้ทางจิต” ชนิดหนึ่ง เพื่อที่จะต่อสู้กับโรคนี้อย่างมีความรับผิดชอบ จำเป็นต้องเสริมสร้างการป้องกัน ด้วยการอบรมให้เกิดความเคารพต่อคุณค่าอันศักดิ์สิทธิ์ของชีวิต และสั่งสอนให้ปฏิบัติอย่างถูกต้องตามทำนองคลองธรรมในด้านเพศสัมพันธ์ เป็นความจริงที่ว่า หากการติดเชื้อผ่านทางสายเลือด โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในขณะตั้งครรภ์ ซึ่งเป็นการติดเชื้อที่จะต้องทำการรณรงค์ต่อต้านด้วยความมุ่งมั่นเอาจริงเอาจังนั้น มีจำนวนมาก ก็หมายความว่า การติดเชื้อที่เกิดจากการมีเพศสัมพันธ์ ย่อมมีจำนวนมากด้วยเช่นกัน และเป็นการติดเชื้อที่สามารถหลีกเลี่ยงได้ด้วยการประพฤติปฏิบัติตนด้วยความรับผิดชอบและด้วยการถือฤทธิกุศลแห่งความบริสุทธิ์

บรรดาพระสังฆราชผู้เข้าร่วมประชุมซีโนดเพื่ออาฟริกาในปี 1994 ที่กล่าวมาแล้วนั้น ได้เขียนหนังสือกำชับขึ้นฉบับหนึ่ง โดยอ้างถึงผลกระทบต่อการแพร่ขยายของโรคอันเนื่องมาจากพฤติกรรมทางเพศอันปราศจากความรับผิดชอบ ซึ่งข้าพเจ้าขอนำมาเสนอในที่นี้อีกครั้งหนึ่ง : “ความผูกพันรักใคร่ ความยินดี ความสุขและความสงบอันมาจากการสมรสเยี่ยงคริสตชนและจากความสัตย์ซื่อ เช่นเดียวกับความปลอดภัยมั่นคงอันเนื่องมาจากการถือบริสุทธิ์ (ต่อกันและกัน) นั้น เป็นเรื่องที่ต้องย้ำเตือนแก่บรรดาสัตบุรุษอย่างไม่หยุดหย่อน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง แก่เยาวชนทั้งหลาย” (*Ecclesia in Africa*, 116: AAS 88 [1996] 69)

4. เราทุกคนต้องรู้สึกมีส่วนร่วมเกี่ยวข้องในการรณรงค์ต่อต้านโรคเอดส์ เป็นหน้าที่ของรัฐบาลและบรรดาผู้มีอำนาจทางสังคมในการนำเสนอข้อมูลที่ชัดเจนและถูกต้องเกี่ยวกับเรื่องนี้ แก่ประชากรพลเมืองของตน ในทำนองเดียวกันต้องจัดสรรทรัพยากรที่เพียงพอเพื่อให้การอบรมศึกษาแก่เยาวชน และเพื่อการดูแลสุขภาพ ข้าพเจ้าขอเป็นกำลังใจแก่องค์กรนานาชาติที่ทำงานด้านนี้ ให้ส่งเสริมความคิดริเริ่มใหม่ๆ อันจะก่อให้เกิดความปรีชาและความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน โดยยึดมั่นไว้ซึ่งความประสงค์ที่จะปกป้องศักดิ์ศรีของมนุษย์และที่จะคุ้มครองไว้ซึ่งสิทธิอันละเมิดมิได้ของชีวิต

ขอมอบคำยกย่องด้วยจริงใจแก่บรรดาบริษัทผู้ผลิตยา ที่ได้พยายามรักษาราคาตัวยาที่เป็นประโยชน์ต่อการรักษาโรคเอดส์ให้อยู่ในระดับต่ำ แนนอน จำเป็นต้องมีงบประมาณค่าใช้จ่ายในด้านการวิจัยค้นคว้าเพื่อสุขภาพอนามัย และยังจำเป็นต้องมีทรัพยากรอื่นๆ เพื่อให้ยาที่ค้นพบนั้นเป็นที่รู้จักในตลาดอีกด้วย แต่ต่อหน้าความจำเป็นเร่งด่วนเยี่ยงในกรณีของโรคเอดส์นี้ การช่วยเหลือชีวิตมนุษย์ย่อมเป็นสิ่งที่จะต้องมาก่อนการประเมินคุณค่าอื่นใดทั้งหมด

ข้าพเจ้าขอร้องต่อบรรดาผู้ปฏิบัติงานด้านอภิบาลทั้งหลาย “ให้นำความบรรเทาเท่าที่สามารถไม่ว่าจะเป็นด้านวัตถุ ด้านศีลธรรมหรือด้านจิตใจ ไปยังพี่น้องชายหญิงที่กำลังถูกบั่นทอนจากโรคเอดส์ ข้าพเจ้ายินกรานคำขอร้องต่อบรรดานักวิชาการและผู้รับผิดชอบทางการเมืองในทั่วทุกมุมโลก ขออย่าได้มัวยัสน์วิธีและหนทางที่

สามารถนำมาใช้เพื่อกำจัดความฉิบหายประการนี้ ให้สูญสิ้นไปโดยเร็ว ทั้งนี้โดยเห็นแก่ความรักและความ
เคารพอันพึงมีต่อมนุษย์แต่ละบุคคล” (*Ecclesia in Africa*, 116: 1.c.)

ณ ที่นี้ ข้าพเจ้าใคร่แสดงความชื่นชมเป็นพิเศษทั้งต่อผู้ปฏิบัติงานด้านสุขภาพอนามัย บรรดานักบวชและ
อาสาสมัครจำนวนมากที่ได้สละเวลาอยู่เคียงข้างผู้ตกเป็นเหยื่อของเอดส์ ตามอย่างของชาวสะมาเรียผู้ใจดี และ
ยังได้เอาใจใส่ดูแลครอบครัวของพวกเขาอีกด้วย สำหรับในด้านนี้ ข้าพเจ้าเห็นว่าบริการที่สถาบันคาทอลิก
จำนวนนับพันกำลังทำอยู่อย่างกล้าหาญ เพื่อช่วยเหลือผู้คนในอาฟริกาที่กำลังถูกคุกคามจากโรคภัยต่างๆ
โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เอดส์ มาลาเรีย และวัณโรคนั้น เป็นสิ่งที่มีคุณค่าเป็นอย่างยิ่ง

ในช่วงปีสุดท้ายๆ นี้ ข้าพเจ้าได้เห็นชัดเจนว่า คำเรียกร้องของข้าพเจ้าเพื่อผู้เคราะห์ร้ายเพราะเอดส์นั้น ไม่ไร้ผล
ข้าพเจ้าได้เห็นด้วยความพอใจเป็นอย่างยิ่งว่า หลายๆ ประเทศและสถาบันต่างๆ มากมาย ได้ช่วยกันผนึกกำลัง
ให้การคำจุนคำยบป้องกันและรักษาผู้ป่วยที่มีอยู่มากมาย

5. บัดนี้ ข้าพเจ้าขอฝากไว้เป็นพิเศษ กับพวกท่าน พี่น้องในสภาพระสังฆราชในทวีปอื่นๆ ขอให้พวกท่าน
ร่วมมือร่วมใจกับบรรดานายชุมพาของทวีปอาฟริกาด้วยความใจกว้าง เพื่อตั้งด่านที่มีประสิทธิภาพรับมือกับ
สภาวะเร่งด่วนประการนี้และประการอื่นๆ คณะที่ปรึกษาเพื่องานอภิบาลด้านสุขภาพอนามัยในสันตะสำนัก จะ
ยังให้ความสนับสนุนเพื่อการจัดการและการส่งเสริมความร่วมมือดังกล่าว โดยเร่งขอความช่วยเหลือจากทุกๆ
สภาพระสังฆราช ดังที่เคยทำในปีที่แล้วๆ มา

ความเอาใจใส่ของพระศาสนจักรต่อปัญหาในทวีปอาฟริกา มิได้มีเหตุมาจากความรู้สึกเห็นอกเห็นใจต่อมนุษย์ที่
อยู่ในความจำเป็นต้องการเท่านั้น แต่เป็นผลอันเนื่องมาจากแรงผลักดันของการเป็นศิษย์ติดตามพระคริสตเจ้า
พระผู้ไถ่ของโลก ผู้ซึ่งพระศาสนจักรมองเห็นพระพักตร์ของพระองค์ในใบหน้าทุกคนที่ตกอยู่ในความทุกข์
ทรมานอีกด้วย กล่าวคือ ความเชื่อเป็นตัวผลักดันพระศาสนจักรให้อุทิศตนในการดูแลรักษาผู้ป่วย ดังเช่นที่ได้
เคยปฏิบัติอยู่เสมอในเวลาที่ผ่านมา ความหวังทำให้พระศาสนจักรมีความมุ่งมั่นในการประกอบภารกิจชิ้นนี้
แม้จะต้องประสบกับอุปสรรคนานัปการ และที่สุดก็คือความรักนั่นเองที่เป็นตัวชี้้นำให้พระศาสนจักรนำตัวเข้า
ไปเกี่ยวข้องกับสถานการณ์ต่างๆ ได้อย่างเหมาะสม โดยช่วยให้สามารถเข้าถึงจุดสำคัญของแต่ละสถานการณ์
และตอบสนองได้อย่างไม่ผิดพลาด

ด้วยท่าทีของการเข้าแบ่งปันภาระนี้เอง พระศาสนจักรก้าวเข้าหาผู้บาดเจ็บจากชีวิต เพื่อมอบความรักของพระ
คริสตเจ้าแก่พวกเขา ผ่านทางความช่วยเหลือในรูปแบบต่างๆ เท่าที่ “จินตนาการแห่งความรัก” (พระสมณ
สาสน์ *Novo millennio ineunte*, 50) จะชี้แนะให้ พระศาสนจักรจะคอยย้ำเตือนแก่พวกเขาแต่ละคนว่า : อย่า
ทอดทิ้ง พระเจ้าทรงระลึกถึงท่านเสมอ พระคริสตเจ้าทรงร่วมทนทรมานกับท่าน และท่านเอง ท่านสามารถ
ร่วมมือกับพระองค์ในการไถ่กู้โลก โดยการยกถวายความทุกข์ทรมานของตน

6. การจัดงานวันผู้ป่วยสากลประจำปี เป็นโอกาสให้ทุกคนสามารถเข้าใจความสำคัญของงานอภิบาลด้านสุขภาพอนามัยได้ดียิ่งขึ้น ในยุคสมัยของเราที่ถูกครอบคลุมด้วยวัฒนธรรมทางโลกอยู่นี้ บ่อยครั้งเราถูกชักจูงให้มองความสำคัญของงานอภิบาลในด้านนี้ลดน้อยลง เราคิดว่าครรลองความเป็นไปของชีวิตมนุษย์นั้นเกี่ยวข้องกับด้านอื่น ๆ มากกว่า ตรงกันข้าม ความต้องการคำตอบที่เหมาะสมแก่ความสงสัยข้อสุดท้ายเกี่ยวกับชีวิตมนุษย์นั้น ยิ่งทวีความเร่งด่วนมากขึ้น ในช่วงเวลาแห่งความเจ็บป่วยนี้เอง : นั่นคือ ความสงสัยเกี่ยวกับความหมายของความเจ็บปวด ความหมายของความทุกข์ทรมาน และความหมายของความตาย ซึ่งถูกมองมิใช่ในแง่ที่เป็นข้อลึกลับอันยากยิ่งที่จะเผชิญหน้าด้วยเท่านั้น แต่ยังเป็นข้อห้สรรรมที่ซึ่งพระคริสต์ทรงโอบรับเอาความเป็นตัวตนของเราเข้าไปในพระองค์ เพื่อเปิดให้ก้าวเข้าพบการเกิดใหม่สู่ชีวิตที่ไม่มีวันจบสิ้นอย่างเที่ยงแท้ถาวรตลอดไป

ความหวังในการมีสุขภาพที่สมบูรณ์แท้จริงนั้น อยู่ในองค์พระคริสต์ ความรอดพ้นที่พระองค์ทรงนำมาคือคำตอบที่แท้จริงสำหรับข้อสงสัยสุดท้ายของชีวิตมนุษย์ ความขัดแย้งระหว่างสุขภาพฝ่ายโลกและสุขภาพอันเป็นนิรันดร์นั้นสิ้นสุดลง ตั้งแต่ที่พระคริสต์ทรงสิ้นพระชนม์เพื่อสุขภาพอันครบถ้วนของมนุษย์และของเราทุกคน (เทียบ 1 ปต. 1,2-5; พิธีกรรมวันศุกร์ศักดิ์สิทธิ์ *พิธีนมัสการกางเขน*) ความรอดคือข้อสรุปที่สำคัญของเนื้อหาในพระธรรมใหม่

ดังนั้น ในวันผู้ป่วยสากลครั้งต่อไปนี้ เราปรารถนาที่จะประกาศความหวังในสุขภาพอันสมบูรณ์สำหรับทวีปอเมริกาและสำหรับมนุษยชาติทั่วทั้งโลก ด้วยการทุ่มเททำงานด้วยการตัดสินใจอันมุ่งมั่นยิ่งขึ้น เพื่อมูลเหตุอันยิ่งใหญ่ข้อนี้

7. ในพระวรสารตอนที่กล่าวถึงมหาบุญลาภนั้น พระคริสเจ้าทรงประกาศว่า : “เป็นบุญของผู้ที่อยู่ในความทุกข์ร้อน เหตุว่าพวกเขาจะได้รับบรรเทา”(มธ. 5,4) ความขัดแย้งที่ดูเหมือนว่าปรากฏอยู่ระหว่างความทุกข์ทรมานและความยินดีนั้นถูกทำให้หมดสิ้นไปอาศัยกิจการของพระจิตองค์บรรเทา โดยการทำให้เราเข้ามีส่วนร่วมในรหัสธรรมของพระคริสต์ผู้ถูกตรึงกางเขนและผู้ทรงกลับคืนชีพนั้น พระจิตเจ้าก็ได้ทรงเปิดทางให้เราเข้าถึงความยินดีซึ่งจะบรรลุถึงความไพบูลย์อันเต็มเปี่ยมในเมื่อจะได้พบปะกับองค์พระผู้ไถ่ของเรา ตั้งแต่เวลานี้แล้ว ในความเป็นจริง มนุษย์มิได้ไฝหาเพียงแค่ว่าความเป็นอยู่ที่ดีฝ่ายกายหรือฝ่ายจิตใจ แต่มนุษย์ไฝหา “สุขภาพ” อันเป็นเครื่องหมายของการอยู่ในความประสานกลมเกลียวอันสมบูรณ์กับพระเจ้า กับตัวเอง และกับมวลมนุษย์ทั้งปวง. เราจะไปถึงจุดมุ่งหมายนี้ได้ก็โดยผ่านทางรหัสธรรมแห่งความทุกข์ทรมาน ความตายและการกลับคืนชีพของพระคริสตเจ้าเท่านั้น

ความเป็นจริงที่จะพบในภพหน้านี้ เราสามารถสัมผัสได้ล่วงหน้าในพระนางมารีอาผู้ศักดิ์สิทธิ์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งโดยทางรหัสธรรมแห่งการปฏิสนธินิรมลและการได้รับเกียรติยกขึ้นสวรรค์ของพระนาง ในพระนาง ผู้ทรงปฏิสนธิโดยปราศจากเงาของบาปใดๆ นี้ มีแต่ความสรรพรสพร้อมที่จะปฏิบัติตามนำพระทัยของพระเจ้าและเพื่อมนุษย์ทุกคน ผลที่ตามมาคือความประสานกลมเกลียวอันลึกล้ำและเปี่ยมล้นซึ่งเป็นเหตุที่ก่อให้เกิดความยินดี

ดังนั้นเราจึงหันเข้าหาและเรียกขานพระนางด้วยพระนามอันสมควรยิ่งว่า “เหตุแห่งความยินดีของเรา”. ความยินดีที่พระนางพรหมจารีมอบให้แก่เรานั้น เป็นความยินดีที่คงอยู่ถาวรแม้ในท่ามกลางการทดลองนานาประการ กระนั้นก็ดี ในขณะที่คิดถึงอาฟริกาที่เต็มไปด้วยทรัพยากรมนุษย์ คุณค่าทางวัฒนธรรมและความเชื่อถือต่างๆ แต่ต้องหม่นหมองไปเพราะความทุกข์ทรมานอันสุดพรรณานานนั้น คำภาวนาอันเจ็บปวดจึงพุ่งพรูออกมาจากใจผ่านทางริมฝีปากว่า :

ข้าแต่พระนางมารีอา พรหมจารีผู้บริสุทธิ์
สตรีแห่งความเจ็บปวดและความหวัง
โปรดเมตตาต่อผู้ที่กำลังทุกข์ทรมาน
และวิงวอนให้พวกเขาได้รับความไพบูลย์แห่งชีวิต

ไอ้ท่านผู้เป็นมารดา โปรดทอดพระเนตรอันอ่อนหวาน
ไปยังผู้ที่อยู่ในอาฟริกา
ซึ่งมีความต้องการอย่างเหลือล้น
เหตุเพราะถูกโบยตีจากเอดส์ หรือจากโรคร้ายใดๆ

โปรดทอดสายตามายังแม่ทุกๆ คนที่กำลังร้องไห้ให้บุตรของตน
โปรดมองดูผู้ชราที่ไร้ปัจจัยที่จำเป็นและเพียงพอ
เพื่อโอบอุ้มหลานกำพร้าที่ถูกทิ้งไว้

โปรดกอดพวกเขาไว้แนบดวงหทัยของพระแม่

ข้าแต่พระราชินีแห่งอาฟริกาและของมวลมนุษยทั้งปวง
พระนางพรหมจารีผู้ศักดิ์สิทธิ์
โปรดภาวนาเพื่อเราด้วยเทอญ!

ให้ไว้ ณ นครวาติกัน วันที่ 8 กันยายน 2004

พระสันตะปาปา ยอห์น ปอล ที่ 2